

Faldet i Sundhedsministeriets samlede bevillingsramme for 1992 og budgetoverslagsårene efter 1992 betyder, at jeg ikke længere ser muligheder for at søge Det Ethiske Råd friholdt for besparelser på bekostning af behovene inden for Sundhedsministeriets øvrige udgiftsområder.

Spørgsmål 2:

»Der ønskes en kort beskrivelse af de gældende regler for patientbefordring.«

Svar:

Sundhedslovgivningens regler om patientbefordring findes dels i lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, dels i lov om offentlig sygesikring.

I det følgende gives en summarisk oversigt over reglerne.

1. Lov om sygehusvæsenet m.v.

Sygehuslovens regler om patientbefordring vedrører befordring til og fra behandling og undersøgelse ved det offentlige sygehusvæsen.

a) Befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj, herunder særlig kørestolsvogn, ydes til patienter, hvis tilstand gør det nødvendigt.

Endvidere ydes befordring eller befordringsgodtgørelse med billigste forsvarlige transportmiddel til

b) pensionister,

c) personer, der bor eller opholder sig mere end 50 km fra behandlingsstedet, og til

d) deldøgnspatienter, midlertidigt hjemsendte og patienter til ambulans efterbehandling, når disse ikke efter en helbredsmæssig vurdering kan klare transport med offentlige befordringsmidler.

I lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp henvises der til sygehuslovens befordringsregler, der finder tilsvarende anvendelse for denne lovs område.

Udgifter til befordring og befordringsgodtgørelse efter sygehuslovgivningen afholdes af amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner (sygehuskommunerne).

2. Lov om offentlig sygesikring

Sygesikringslovens regler om befordringsgodtgørelse vedrører befordring til behandling og undersøgelse ved alment praktiserende læge og speciallæge.

Befordringsgodtgørelse ydes til

a) gruppe 1-sikrede pensionister ved transport til og fra alment praktiserende læge eller speciallæge,

b) gruppe 1-sikrede ved transport til og fra akut skadebehandling hos alment praktiserende læge eller speciallæge, når patientens tilstand nødvendiggør befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj, og til

c) gruppe 1-sikrede ved transport til og fra nærmestboende speciallæge efter henvisning fra almen læge, såfremt afstanden mellem sikredes bopæl eller opholdssted og konsultationen overstiger 50 km.

Befordringsgodtgørelse efter sygesikringslovgivningen afholdes af kommunerne.

3. Fælles betingelser

Fælles for såvel sygehus- som sygesikringslovgivningen gælder visse generelle betingelser for retten til befordring eller befordringsgodtgørelse:

a) Befordringsgodtgørelse ydes kun, når befordring sker med det efter forholdene billigste forsvarlige befordringsmiddel. Vurderingen heraf sker med udgangspunkt i patientens helbredstilstand.

b) Befordringsgodtgørelse ydes kun, hvis udgiften med det billigste forsvarlige befordringsmiddel til og fra behandling overstiger 60 kr. For pensionister er beløbsgrænsen dog 25 kr. Efter sygesikringsloven kan beløbsgrænserne dog fraviges, når der er tale om patienter, der til stadighed har brug for lægehjælp.